

Vlaams
Parlement

vergadering **C289 – CUL34**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 28 juni 2011

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Chokri Mahassine tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de toepassing van doelstelling 21.2 van het Vlaams Jeugdbeleidsplan, onder meer inzake de aangekondigde alcoholcontroles - 2182 (2010-2011)	3
Vraag om uitleg van de heer Chokri Mahassine tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het kinderrechtenbeleid - 2570 (2010-2011)	5
Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de VRT in verband met de herdenking van WO I - 2542 (2010-2011)	
Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het nieuws dat de VRT met de herdenking van WO I worstelt - 2536 (2010-2011)	
Vraag om uitleg van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het project '2014-2018, 100 jaar later' - 2447 (2010-2011)	
Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het crossmediale VRT-project rond de herdenking van WO I - 2516 (2010-2011)	10

■

Voorzitter: de heer Philippe De Coene

Vraag om uitleg van de heer Chokri Mahassine tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de toepassing van doelstelling 21.2 van het Vlaams Jeugdbeleidsplan, onder meer inzake de aangekondigde alcoholcontroles - 2182 (2010-2011)

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Smet.

De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine: Minister, ik neem aan dat u met de minister-president overlegd hebt en dat hij de hoofdverantwoordelijke is voor het antwoord. Het Vlaams Jeugdbeleidsplan is een plan gedragen door de voltallige Vlaamse Regering, iedere minister werkt mee aan de uitvoering van de doelstellingen waarvoor hij verantwoordelijk is.

Mijn vraag gaat over operationele doelstelling 21.2 van het Vlaams Jeugdbeleidsplan. Daarin wordt gesteld dat overheden bewust worden gemaakt van de impact van hun regelgeving op het verenigingsleven, en dat de minister-president een overleg opstart met de federale overheid over het wegwerken van een aantal knelpunten. In het plan is expliciet opgenomen dat de Vlaamse Regering de belangen van jongeren ook inzake federale aangelegenheden zal bepleiten, bijvoorbeeld inzake gezondheid of mobiliteit. Dat is misschien geen gemakkelijke, maar wel een evidente doelstelling die de verschillende overheden aanzet tot samenwerking. Er zijn heel veel knelpunten die om een oplossing vragen. U zult wellicht aannemen dat ik erop reken dat het niet bij een plan blijft.

In het bijzonder wil ik het probleem aankaarten van de verkoop van alcohol aan minderjarigen. Enkele weken geleden kondigde de Controledienst Tabak en Alcohol aan dat de controle op de verkoop van alcohol wordt opgevoerd. De media schreven daar al heel wat over.

Sedert 10 januari 2010 is de federale wetgeving van kracht waardoor het verboden is om aan min-16-jarigen alcoholhoudende dranken te verkopen en sterke drank aan min-18-jarigen. Het verbod geldt voor het verkopen, het schenken of het aanbieden van drank, voor handelaars, horeca-uitbaters, maar uiteraard ook voor verenigingen die fuiven en evenementen organiseren.

De wet zegt letterlijk: “Van elke persoon die dranken of andere producten op basis van alcohol wil kopen, mag worden gevraagd aan te tonen dat hij of zij ouder is dan 16.” Voor 18-jarigen geldt hetzelfde voor sterke drank. In de praktijk kan de koper zijn leeftijd bewijzen aan de hand van elk bewijsstuk: lidkaart, treinkaart, bibliotheekkaart, rijbewijs. De koper is niet verplicht zijn identiteitskaart te tonen. Aan wie zijn leeftijd niet wil bewijzen, kan de drank geweigerd worden.

Jeugdverenigingen die aan de wetgeving willen voldoen of die controle krijgen van de Controledienst Tabak en Alcohol, zijn verplicht om een systeem toe te passen waarbij bezoekers beneden de 16 jaar en tussen de 16 en 18 jaar polsbandjes krijgen van een verschillende kleur. Zo niet zouden aan de toeg immers lange wachtrijen ontstaan als telkens naar de leeftijd gevraagd wordt. Dat betekent ook dat aan de ingang of kassa de leeftijd van de bezoeker gevraagd dient te worden, wat wettelijk niet altijd mogelijk is. Bovendien kan men zich de vraag stellen of een dergelijk systeem wel sluitend is; het is wellicht een courante praktijk dat wie ouder is dan 16, drank koopt voor min-16-jarigen.

De wet is ongeveer één jaar oud en nu wordt op het terrein zichtbaar wat ze in de praktijk inhoudt. U begrijpt dat het invoeren van een dergelijk leeftijdscontrolesysteem een bijkomende taak is voor organisatoren. De impact van de federale regelgeving heeft een grote impact op het verenigingsleven. Dit actuele thema lijkt me een van de knelpunten die we met de federale overheid moeten bespreken. De vrijwaring van het verenigingsleven van

administratieve overlast is een van de belangrijkste doelstellingen uit het jeugdbeleidsplan. Dat geldt voor het hele verenigingsleven. Om alle misverstanden te voorkomen: ik houd absoluut geen pleidooi voor het toestaan of stimuleren van de alcoholverkoop. Ik vraag wel dat de federale overheid overlegt met de sectoren die met vrijwilligers werken. De Vlaamse overheid kan dat bewaken.

In doelstelling 21.2 van het Vlaams Jeugdbeleidsplan is vastgelegd dat de minister-president overleg aangaat met de federale overheid. Is dat overleg al opgestart? Met welke federale ministers wordt er overleg gepleegd? Welke knelpunten worden aangekaart?

De aangekondigde alcoholcontroles hebben een impact op het verenigingsleven. Wordt dat aangekaart? Wanneer wordt daarover overleg opgestart? Welk initiatief neemt de minister-president ter zake naar de federale minister van Volksgezondheid?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: De gezondheid van kinderen en jongeren is heel belangrijk, het gaat om de gezondheid van onze toekomst. Niemand kan de problemen met drugs en alcohol, ook bij adolescenten, ontkennen. Op basis van cijfers van de administratie Zorg en Gezondheid moet ik vaststellen dat er met betrekking tot alcoholgebruik het best bijzondere aandacht wordt besteed aan kinderen en jongeren.

Het Vlaams Actieplan tabak, alcohol en drugs 2009-2015 van minister Vandeuren schetst het probleem aan de hand van een onderzoek naar het middelengebruik in 2007. Daaruit blijkt dat alcohol de meest ingeburgerde drug is bij scholieren, studenten en de Vlaamse bevolking. Op 18-jarige leeftijd heeft 95 procent van de leerlingen alcohol gedronken, en 67 procent van de bevolking drinkt wekelijks alcohol. Op zich is alcohol drinken geen probleem, want anders zouden veel mensen in het parlement een probleem hebben. Het wordt een probleem als het gebruik problematisch wordt.

Scholieren starten over het algemeen al op 13-jarige leeftijd met roken en drinken. Dat is heel snel. Dat staat haaks op de wetgeving, die zegt dat het verboden is om alcohol – bier en wijn – te schenken en alcohol te verkopen aan jongeren onder 16 jaar. Het schenken en verkopen van sterke drank is verboden onder de 18 jaar. We merken dat gebruik en risicovol gebruik van de middelen het meest voorkomt bij mannen en leerlingen uit het bso en tso.

Problemen als gevolg van tabak, alcohol en illegale drugs zijn in de eerste plaats gezondheidsproblemen. Alcohol veroorzaakt naast fysieke gezondheidsproblemen ook psychische problemen, economische schade, veiligheidsproblemen en schade op omgevingsvlak.

Ik leer uit het actieplan dat de lage drempel voor alcoholgebruik voor jongeren specifieke aandacht verdient. In België zijn alcoholische dranken bijna overal op elk moment van de dag door bijna iedereen te verkrijgen. De beschikbaarheid is heel hoog, zeker in vergelijking met een aantal Noord-Europese landen, waarmee ik niet wil zeggen dat we de situatie van die landen moeten kopiëren. Maar blijkbaar is er ook een probleem met de wetgeving, waarbij zowel het schenken als het verkopen van sterke dranken verboden is aan jongeren onder de 18 jaar, en wat betreft bier en wijn het ook verboden is die dranken te schenken in drank- en eetgelegenheden aan jongeren onder de 16 jaar. Maar kennelijk is er nog een hiaat in de wetgeving wat verkoop in supermarkten en tankstations betreft, aan jongeren onder die leeftijdsgrens. De federale wetgeving moet op dat vlak worden verbeterd.

In het Vlaams Jeugdbeleidsplan roepen we op om alle maatregelen specifiek te screenen op hun effecten op de gezondheid van kinderen en jongeren. In het Vlaams Actieplan Kinderrechten, dat de Vlaamse Regering heeft goedgekeurd, vormt gezondheid en welbevinden van kinderen een van de zes prioritaire actieterreinen.

Het is belangrijk dat daarbij wordt ingezet op preventie en educatie, maar ook op een aanpassing van de wetgeving. We hebben te maken met een complexe en multifactoriële problematiek, waarvoor geen eenvoudig preventie- of behandelingsmodel voorhanden is. Er

moet een coherent beleid worden gevoerd. Ik zal aan minister Vandeuren voor het gezondheidsaspect, en aan minister-president Peeters vragen in hun contacten met de federale overheid de nodige aanpassingen en afstemming te doen. Minister-president Peeters wacht op de vorming van een Federale Regering om dit ter sprake te brengen. Bij een regering van lopende zaken is dat niet vanzelfsprekend.

De administratieve lasten moeten we voor een deel nuanceren, maar in het hele verhaal over de lastenverlaging van administratieve plichten waarmee het jeugdwerk wordt geconfronteerd, hebben we gevraagd een inventaris over te maken aan de Vlaamse Jeugdraad. Zodra er een Federale Regering is, zullen we op basis daarvan overleggen met de jeugdorganisaties om de planlast voor jeugdverenigingen te verminderen.

De voorzitter: De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine: Ik krijg een antwoord op een vraag die ik niet heb gesteld. Het gaat me niet over het feit dat er over de gezondheid van jongeren moet worden gewaakt en hoe dat in z'n werk gaat. Dat werkt vanzelfsprekend goed. Ik stel eenvoudig vast dat dit in de praktijk een heksenjacht met zich meebrengt op fuiven en andere evenementen. Het is bijna onmogelijk om een dergelijke reglementering vol te houden.

Op plaatsen waarbij niet zoveel jongeren worden betrokken, in een café of jeugdhuis, is het gemakkelijk te doen. Op plaatsen waar er tienduizenden mensen samen zijn – zo telt Vlaanderen gelukkig veel evenementen – is het bijna onmogelijk om dat georganiseerd te krijgen op de manier waarop de controles nu worden georganiseerd.

Het is niet meer dan normaal dat er voorlichting moet zijn voor organisaties, of ze nu met vrijwilligers of met professionelen werken. Jongeren moeten massaal worden ingelicht dat het niet kan dat ze onder de 16 jaar alcohol krijgen of drinken, en dat iedereen daarop kan worden gecontroleerd. Als er per toeval geen identiteitscontrole wordt gevraagd aan min-16-jarigen en er wordt alcohol geschonken, en die jongeren worden dan zwaar beboet, dan heb ik daar vragen bij. Organisatoren moeten er alles aan doen iedereen in te lichten dat er geen alcohol wordt geschonken, daar waar het kan, waar het heel duidelijk is dat er moet worden opgetreden tegen het schenken van alcohol aan min-16-jarigen.

Maar aan evenementen opleggen om jongeren onder 16 jaar een apart bandje aan te doen of zo, dat is echt niet organiseerbaar. Ik vraag me af hoe dat in de praktijk moet gebeuren. Heel wat evenementen hebben het de afgelopen maanden meegemaakt. Vorige zomer waren er een paar steekproeven vanuit controlediensten. We moeten daar echt eens overheen kijken. De vrijwilligers die tappen, worden ervan op de hoogte gebracht dat ze geen alcohol mogen schenken aan jongeren van minder dan 16 jaar. We hebben er de grootste vragen bij dat de verantwoordelijkheid wordt gelegd bij iemand van 15 jaar en 9 maanden aan wie de identiteitskaart niet werd gevraagd en die er per toeval door geraakt.

Kan dat? Het is in werking, het is nu zo, maar er zou meer overleg moeten plaatsvinden tussen de sector en de federale overheid. Dat is eigenlijk mijn vraag. Er moet daarbij een manier worden gevonden om dergelijke acties, die gebeuren met de beste wil om ervoor te zorgen dat kinderen geen alcohol consumeren, gezamenlijk tot een goede oplossing te brengen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Chokri Mahassine tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het kinderrechten-beleid
- 2570 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine: Voorzitter, minister, collega's, het kinderrechtenbeleid is een wezenlijk onderdeel van het jeugdbeleid, waarvan u dus ook coördinerend minister bent. De voorbije maanden zijn in het parlement verschillende vragen gesteld in verband met kinderrechten in uiteenlopende domeinen: bijvoorbeeld over de sportsector naar aanleiding van seksueel misbruik, over de rechten van kinderen bij echtscheidingen, over de kinderen in instellingen en dergelijke meer.

Kinderrechten zijn een actueel thema, ook in de media. In het Vlaams Jeugdbeleidsplan is ook een paragraaf opgenomen over kinderrechten. In het plan worden aanbevelingen van het derde rapport van de Nationale Commissie voor de Rechten van het Kind meegenomen. Ook de Vlaamse Jeugdraad vroeg in zijn advies van december 2010 om voldoende aandacht voor de kinderrechten, voor de rapporteringen en voor de implementatie ervan.

In uw beleidsnota hebt u aangegeven het instrumentarium voor de toetsing van beleidsmaatregelen ten aanzien van kinderen en jongeren te willen evalueren. Zopas was er nog de hoorzitting met negen organisaties uit het werkveld over de rol van het Kinderrechtencommissariaat, naar aanleiding van een intern debat in het Vlaams Parlement. Iedere organisatie heeft in het werkveld haar eigen specifieke opdracht. Alle organisaties pleiten voor het behoud of zelfs de versterking van het commissariaat. Ook willen zij meer samenwerken om sterker te staan in de verwezenlijking van hun doelstellingen.

Tot op heden hebben wij met u als coördinerend minister in deze commissie nog niet over het kinderrechtenbeleid in algemene zin gesproken. Toeval of niet, vorige vrijdag heeft de regering ook het Vlaams Actieplan Kinderrechten 2011-2014 goedgekeurd. Ik neem aan dat het een antwoord bevat op heel veel vragen die we hebben. Ik som er al enkele op.

Minister, wat is uw visie op het kinderrechtenlandschap? Hoe garandeert u dat de internationale verplichtingen inzake kinderrechten worden nagekomen? Bent u, als coördinerend minister, van oordeel dat de verdediging van de kinderrechten beter wordt waargenomen sedert de oprichting van het Kinderrechtencommissariaat in de schoot van dit Vlaams Parlement?

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseel: Voorzitter, minister, ik wens me aan te sluiten bij de vraagstelling van de heer Mahassine. Ik ben ook heel bekommerd om de kinderrechten, wellicht zoals u en vele anderen samen met ons, maar aangezien het bestaan van het Kinderrechtencommissariaat onder druk is komen te staan, aangezien er discussies geweest zijn over het nut van de instelling en aangezien die discussies blijkbaar nog altijd niet helemaal rond zijn, wil ik toch ook weten hoe u er als minister van Jeugd tegenover staat.

We hebben in de commissie Onderwijs al meerdere discussies gehad over topics inzake het belang van het kind. Zo hebben we ons afgevraagd wat er gebeurt met schoolgaande kinderen bij echtscheidingen. Ouders draaien er hun hand niet voor om om, wegens het co-ouderschap, hun kind om de week naar een andere school te sturen.

Ik heb de indruk dat de kinderrechtencommissaris een belangrijke rol vervult, maar ik zou ook graag vernemen hoe u dit ziet.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Voorzitter, minister, sta me toe eerst te zeggen dat de libellering van de vraag en het moment van indiening, me een beetje verwonderen. Ik meende dat hier recent, bij de bespreking van de begrotingscontrole, een aantal afspraken waren gemaakt. Ik wil deze gelegenheid daarom aangrijpen om u daarover meer te vragen.

Er is ten eerste het inhoudelijke aspect van de kinderrechten. De mensen die in de fracties met kinderrechten bezig zijn, proberen voor de verschillende beleidsdomeinen de kinderrechten te bewaken en de ministers daarover te ondervragen. Er worden ook initiatieven genomen. Vorige week heeft de regering het Vlaams Actieplan Kinderrechten besproken. Ik neem aan

dat wij in het najaar dat plan uitvoerig zullen kunnen bespreken. Wij zullen het dan hebben over de inhoudelijke vormgeving van kinderrechten in Vlaanderen, toegepast voor alle beleidsdomeinen waar de vakministers en ook u als coördinerend minister verantwoordelijk voor zijn.

En dan zijn er nog alle organisaties die zich met kinderrechten bezighouden. Over dat kinderrechtenlandschap zijn de afgelopen periode al meermaals vragen gesteld. Mijn fractie heeft zich steeds afgevraagd of er niet te veel organisaties zijn en er niet te veel overlappend werk wordt verricht. Ziet men door de bomen het bos nog? Vandaar dat mijn fractie al een tijd geleden vroeg naar een doorlichting van het kinderrechtenlandschap. Wij hebben niet de bedoeling om iets af te schaffen of de aandacht voor kinderrechten te verminderen. Integendeel, wij willen een beter landschap waarin het duidelijk is wie bezig is met wat en wie voor wat kan worden aangesproken.

Minister, ik meen begrepen te hebben dat u tijdens de bespreking van de budgetcontrole dat signaal goed hebt opgevangen. Enkele weken geleden stelde u dat u middelen vrijmaakte voor die doorlichting. Kunt u daarover al iets meedelen? Die doorlichting vraagt tijd, maar het mag ook niet te lang duren. Er mag immers geen impasse ontstaan.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, minister, collega's, zoals al terecht is gezegd, kinderrechten zijn belangrijk, zowel voor het regeringsbeleid als voor het parlement. Ik wil toch opmerken dat ik meer dan de indruk heb dat de afgelopen tijd hierover veel onduidelijkheid de wereld wordt ingestuurd. En het is vreemd dat dit soms ook vanuit dit huis gebeurt. In de post die wij allemaal krijgen, lezen wij dat wij kinderrechten niet belangrijk zouden vinden. Dat is echt niet waar. Het is geen toeval dat dit parlement in het verleden het initiatief nam om een Kinderrechtencommissariaat op te richten. Dat is een belangrijk signaal.

Wel is het zo dat in dit huis de vraag is gesteld of het Kinderrechtencommissariaat en ook andere instellingen wel optimaal werken. Zijn er geen overlappingen? Dat wordt hier in huis onderzocht. Maar ik wil benadrukken dat desalniettemin kinderrechten en het bewaken van die rechten topprioriteiten zijn. Daar doe ik niets van af. Vanuit die basishouding onderschrijf ik de vraag van mevrouw Schryvers, met inachtneming van het feit dat de bespreking in de commissie, waar hoorzittingen worden georganiseerd, voor een evolutie zorgt. In elk geval zijn kinderrechten voor mijn fractie een topprioriteit.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, collega's, het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind of Kinderrechtenverdrag is ondertussen meer dan volwassen. Vlaanderen heeft er in die tijd werk van gemaakt om de rechtspositie van kinderen vast te leggen en een instrumentarium van toezicht en ook om instellingen uit te bouwen. De Vlaamse Regering kiest ook deze legislatuur expliciet voor een verdere integratie van jeugdbeleid en kinderrechten. Het een gaat immers niet zonder het ander. In ons beleid willen wij nog meer dan voorheen aandacht besteden aan de kinderrechten van alle kinderen in onze samenleving.

Het Kinderrechtenverdrag is meer dan ooit een nieuw startpunt, en niet enkel een sluitstuk en een mijlpaal. De uitgesproken sociale betekenis van kinderrechten ligt namelijk in het engagement om kinderrechten in te zetten als hefboom voor de herverdeling van de maatschappelijke goederen in functie van een grotere gelijkheid in de samenleving. Het klopt dat ik tijdens de begrotingsbesprekingen heb gezegd dat wij een veldtekening zouden laten maken. De opdracht daartoe is gegeven. Wij willen een constructieve evaluatie van het Vlaamse kinderrechtenveld, zodat duidelijk wordt wie welke rol vervult of idealiter moet vervullen. Dat moet leiden tot een efficiënter werkend kinderrechtenveld.

De opdracht bestaat uit twee onderdelen. Een eerste betreft een analyse van het middenveld kinderrechten en een tweede een toetsing aan het internationaalrechtelijk kader. Een analyse van het middenveld kinderrechten is een analyse van de werking van de organisaties in het kinderrechtenveld, via een analyse van jaarverslagen, werkingsverslagen en beleidsplannen; en via gesprekken met onder meer het Kinderrechtencommissariaat, de Nationale Commissie voor de Rechten van het Kind, het Kenniscentrum Kinderrechten (KeKi), de Kinderrechten-coalitie en een aantal leden daarvan, de Vlaamse Jeugdraad, de Vlaamse administratie en externe experts over de taken die de verschillende actoren uit het middenveld kinderrechten momenteel opnemen.

Bedoeling is om de taken en rollen die de kinderrechtenactoren in Vlaanderen opnemen, te analyseren. Uit deze analyse moet blijken welke taken en rollen zij al dan niet opnemen en welke lacunes of overlapping er zijn als het gehele middenveld wordt overschouwd. De oorzaken hiervan worden in kaart gebracht, zowel langs de kant van het middenveld als langs de kant van de Vlaamse én federale overheden. Niemand zal me echter tegenspreken als ik zeg dat hoe dan ook een onafhankelijk kinderrechtencommissaris zeer belangrijk is voor de geloofwaardigheid van ons beleid.

Een tweede onderdeel van de veldtekening gaat in op het internationaalrechtelijk kader: het verdrag, de protocollen, de slotbeschouwingen van het VN-Comité voor de Rechten van het Kind, algemene commentaren en andere documenten. Maar ik denk daarbij ook aan het VN-Verdrag inzake de rechten voor personen met een handicap dat specifieke bepalingen bevat over kinderen met een handicap of functiebeperking, en ook aan een toetsing met goede voorbeelden. Zo moeten de taken van het middenveld bij het toezicht op de naleving van de kinderrechten in kaart worden gebracht. Wij verwachten ook concrete beleidsaanbevelingen en voorstellen over hoe de Vlaamse overheid het Vlaamse middenveld verder in die richting kan laten evolueren. Het is onze bedoeling dat we de resultaten van het onderzoek hebben tegen het einde van dit jaar. Ik hoop dat dat lukt, het hangt een beetje af van de inschrijving.

Om de onafhankelijkheid van de experts ten aanzien van het Vlaamse kinderrechtenlandschap te bewaken, hebben we al drie experts uit Nederland aangesproken met de vraag of ze die opdracht kunnen vervullen en onder welke voorwaarden. Ik hoop in de komende weken de opdracht effectief aan een van die experts te kunnen toevertrouwen. Er is eigenlijk een onderhandse aanbesteding lopende.

Op die manier kunnen we dat met buitenstaanders bekijken en zoiets als ‘belangenvermenging’ vermijden met betrokken Vlaamse actoren. We zijn naar Nederland getrokken, waar er toch ook een traditie is, om ons te adviseren. Het is de bedoeling om op korte termijn de opdracht toe te wijzen en het rapport te krijgen voor het einde van het jaar.

Het debat over het kinderrechtenlandschap mag ons niet blind maken voor het nakomen van internationale verplichtingen. Op vrijdag 24 juni ging de Vlaamse Regering principieel akkoord met het ontwerp van Vlaams Actieplan Kinderrechten 2011-2014, dat nu voor advies is overgemaakt aan de Vlaamse Jeugdraad en het Kinderrechtencommissariaat. Zodra die adviezen binnen zijn – we hopen nog deze zomer –, kunnen we dat definitief laten goedkeuren en in de commissie met heel veel plezier, overgave en enthousiasme bespreken.

Op het Vlaams Actieplan Kinderrechten ga ik vandaag niet te veel in. Het bevat drie grote doelstellingen: een antwoord geven op de slotbeschouwingen van het VN-Comité voor de Rechten van het Kind, het globale beleid van mij als coördinerend minister in beeld brengen en een aanzet bieden tot reflectie over kinderrechten, zonder in de diepte te gaan maar ook zonder de discussie te ontkennen.

We hebben gekozen voor zes actieterreinen. Dat gebeurde op basis van een analyse van de slotbeschouwingen en een toetsing ervan aan de bevoegdheden en aan de lopende plannen. We willen de gecoördineerde aanpak van kinderrechten versterken, met prioritaire aandacht voor: coördinatie en indicatoren, praktijkgerichte kinderrechteneducatie en -informatie,

participatief werken met kinderen, aanpak van geweld tegen kinderen, kinderarmoedebestrijding en gelijkheidsbeleid en ten slotte aandacht voor de gezondheid en het welzijn van kinderen en jongeren.

Als coördinerend minister waak ik binnen de Vlaamse Regering over de toepassing van het Kinderrechtenverdrag. Ik vind het belangrijk dat de kinderrechtencommissaris een rapport opstelt. Op basis daarvan hebben we een actieplan opgemaakt voor elke minister, met aanbevelingen over zaken die in strijd zouden zijn met het Kinderrechtenverdrag. Elke minister heeft een brief gekregen met concrete werkpunten. Ik hoop de antwoorden snel te krijgen. Zo kunnen we tegemoetkomen aan het jaarverslag van de kinderrechtencommissaris. Dat lijkt me een goede methode.

Ik kijk ook uit naar de veldtekening die we laten maken door een externe, niet-belanghebbende expert. Dat kan de geloofwaardigheid enkel ten goede komen. Op basis daarvan zal ik aan de regering de nodige beleidsvoorstellen doen.

De voorzitter: De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine: Dank u wel, minister, voor het antwoordje. *(Opmerkingen van minister Pascal Smet)*

Antwoord! Ik ben er heel blij mee. Ik onthoud dat u voorstander bent van een onafhankelijk Kinderrechtencommissariaat. Ik had mijn vraag al eerder ingediend, maar vorige vrijdag zijn de principes van het Vlaams Actieplan Kinderrechten goedgekeurd. Ik heb het zelf nog niet echt kunnen lezen, eerlijk gezegd. Ik ben ook blij dat er een aanbesteding gebeurt om het middenveld in beeld te krijgen en dat we het rapport verwachten voor het einde van het jaar. Dan kunnen we er allemaal samen in het Vlaams Parlement over discussiëren.

Vorige week hebben wij het middenveld gehoord. We hadden iedereen erover gehoord behalve u, minister. Daarom vond ik het op zijn plaats om u hier te vragen wat u ervan vindt. Het moment leek me geschikt om te vragen naar uw visie over kinderrechten en het Kinderrechtencommissariaat. Ik ben blij dat we vandaag een afdoend antwoord gekregen hebben.

Mevrouw Katrien Schryvers: Ik stel vast dat de collega heel blij is dat u niet hebt geantwoord op zijn vraag. Ik vind dat goed, minister. Hij vroeg wat u vindt van de positie van de verschillende organisaties en actoren. U hebt verwezen naar de doorlichting die u doet. Dat is perfect de uitvoering van wat is besproken tijdens de budgetcontrole. Ik apprecieer, minister, dat u daar al concreet verder werk van hebt gemaakt. Ik hoop dat het lukt om dat af te ronden voor het einde van het jaar. Het mag inderdaad niet te lang duren. Trouwens, ik apprecieer ten zeerste dat u daar externe experts bij hebt betrokken. Dat is belangrijk.

Wij willen alleszins komen tot een zo goed, efficiënt en duidelijk mogelijk landschap voor iedereen. Er is geen sprake van om wat dan ook op het vlak van kinderrechten in vraag te stellen, integendeel.

Ik ben blij, minister, dat u intussen niet stilzit op inhoudelijk vlak, en dat het actieplan intussen is goedgekeurd. Ik kijk inderdaad uit naar de adviezen op dat actieplan om die dan verder in het najaar hier te bespreken.

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseel: Ik dank u voor uw antwoord, minister. Ik wil nog even terugkomen op het overzicht van de sector van de kinderrechtenorganisaties. Het is uiteraard belangrijk dat we dat overzicht hebben, dat er duidelijkheid is en dat er voor kinderen die op zoek zijn naar antwoorden duidelijkheid is. Ik hoop dat al die vragen naar eenvormigheid en centralisering geen verlangens verhullen naar 'het onder controle houden van' of 'de ene organisatie opdoeken en de andere verder laten doen'. *(Opmerkingen)*

Ik zeg niet dat het zo is! Ik heb geen ‘a priori’s’. Ik wil wel benadrukken dat de kinderrechtencommissaris altijd gewaardeerd werd voor zijn/haar werk en bij veel kinderen bekend was. Wat mijn fractie betreft, is de bekendheid van zo’n aanspreekpunt bij alle kinderen in België zeer belangrijk.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de VRT in verband met de herdenking van WO I

- 2542 (2010-2011)

Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het nieuws dat de VRT met de herdenking van WO I worstelt

- 2536 (2010-2011)

Vraag om uitleg van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het project ‘2014-2018, 100 jaar later’

- 2447 (2010-2011)

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het crossmediale VRT-project rond de herdenking van WO I

- 2516 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Voorzitter, minister, misschien zijn mijn medevraagstellers beter op de hoogte dan ik, ik ben geen mediaspecialist. Ik ben wel begaan met dit dossier. Ik volg het al van bij het begin, maar dan voornamelijk in de commissie Toerisme. Ik sta voor 100 procent achter het project. Het is niet omdat het front in West-Vlaanderen lag en er heel wat middelen naar West-Vlaanderen gaan, dat er nu mensen op de rem moeten gaan staan.

Ik was echt kwaad toen ik op 10 juni in de krant las dat het grootschalige project waarmee de VRT de honderdste verjaardag van de Eerste Wereldoorlog wou herdenken, in het slop zit. Vooral besparingen zijn daarvoor de reden. In de tekst van mijn ingediende vraag kunt u lezen dat de VRT nochtans, bij het begin, met de heer Bourgeois als minister van Media, er als een van de eersten bij was om met 2014-2018 een ambitieus project op te zetten. De omroep mikte op een twintigtal projecten, gaande van een dramaserie voor Eén, een documentaire reeks over Vlaanderen tijdens WO I, tot de ontsluiting van het archief enzovoort.

De VRT had met andere woorden de ambitie om een voortrekkersrol te spelen. Er zouden nog andere projecten volgen, maar volgens De Morgen ligt “het project op apegapen”. Net terwijl iedereen een versnelling hoger schakelt, is het ambitieuze elan waarmee de VRT gestart was, volledig weg. Heel wat projecten komen, blijkbaar omwille van budgettaire redenen, onder druk te staan, maar ook het personeelsbestand is drastisch ingekrompen.

Ik was zo kwaad, minister, omdat het herdenkingsproject rond WO I een grootschalig project is dat gestuurd wordt door de verschillende departementen. Het staat ook in het Vlaams regeerakkoord. Het is in diverse commissies aan bod gekomen: Toerisme, Binnenlands

Bestuur, Buitenlands Beleid, Cultuur en dergelijke. Overal kreeg ik de indruk dat het wordt gedragen en gesteund door alle fracties, en zeker ook door de Vlaamse Regering.

De verminderde ambitie van de VRT is dus onbegrijpelijk en betekent een flinke streep door de rekening van heel wat actoren die bij dit project betrokken zijn. Misschien overdrijf ik wat, maar ik volg dit dossier sinds het begin, en ik ben ervan overtuigd dat het mits een goede voorbereiding in 2014-2018 miljoenen buitenlandse toeristen naar Vlaanderen kan brengen, en dat geen ander project Vlaanderen internationaal zo nadrukkelijk op de kaart zal hebben geplaatst. Het zal zorgen voor de verdere economische ontwikkeling van de Westhoek – niet onbelangrijk in deze regio – en honderden jobs creëren. Het toerisme in Vlaanderen zal ook op langere termijn een enorme boost krijgen. Het heeft zeker ook een culturele en educatieve waarde. De berichtgeving over de verminderde ambitie van de VRT voor dit project is voor mijn fractie dus wraakroepend. Motieven als besparingen kunnen hier voor mij niet.

Minister, wat is uw reactie op de verminderde ambitie van de VRT betreffende het project ‘100 jaar Grote Oorlog’? Wat zijn de redenen voor die verminderde ambitie? Waar liggen de knelpunten? Kunt u een overzicht geven van de projecten die wel en die eventueel niet zullen worden gerealiseerd?

Onderschrijft u het algemeen belang van het project ‘100 jaar Grote Oorlog’, zoals dat is onderschreven door de Vlaamse Regering? Mogen besparingen een rol spelen in de verminderde ambitie? Hebt u al een onderhoud gehad met de VRT? Hebt u de VRT op andere gedachten gebracht?

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: We hebben inderdaad vernomen dat het grootschalige crossmediale project waarmee de VRT de honderdste verjaardag van de Eerste Wereldoorlog wou herdenken, in het slop zit. De herdenking van WO I is een van de grote projecten van deze regering. Ik citeer uit het regeerakkoord: “De Vlaamse Regering zal, in het kader van een beleidsdomeinoverschrijdend plan rond ‘100 jaar Grote Oorlog’, initiatieven in Vlaanderen nemen en ondersteunen die inspelen op de eeuwherdenking van de Eerste Wereldoorlog specifiek in de frontstreek.” Er wordt uitdrukkelijk bij vermeld dat de omroepen daar actief bij worden betrokken.

De plannen van de VRT moeten dus binnen een ruimere context worden bekeken. De medewerking van de omroepen is een cruciaal element in de bewustmaking en het creëren van een draagvlak bij het grotere publiek. Het is ongepast dat de VRT haar plannen dus eenzijdig wijzigt.

Minister, klopt het dat de aandacht voor de honderdjarige herdenking van WO I op de VRT wordt teruggeschroefd? Wat is uw reactie hierop? Welke initiatieven zult u nemen om ervoor te zorgen dat de VRT een nieuw elan geeft aan dit project? Op welke manier zal de VRT ervoor zorgen dat er in de toekomst meer dan voldoende aandacht blijft gaan naar de projecten van de herdenking van WO I? De oorlog en de vredesgedachte en al wat erbij komt, zijn toch belangrijke elementen in onze Vlaamse samenleving. Minister, neemt u initiatieven om de andere omroepen bij dit project te betrekken?

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Minister, onlangs raakte bekend dat het grootschalige crossmediale project waarmee de Vlaamse Regering de honderdste verjaardag van WO I zou herdenken, serieuze vertraging heeft opgelopen. Meer nog, de ambities voor de verschillende projecten zouden zijn teruggeschroefd. Alleen de fictieserie op Eén zou er met zekerheid komen. Bij de vervolmaking van alle andere projecten worden grote vraagtekens geplaatst.

De aangehaalde redenen hiervoor zouden besparingen zijn, waarmee de VRT wordt geconfronteerd, net als de onzekerheid over wat in de nieuwe beheersovereenkomst zal staan. Dat laatste vind ik heel vreemd, als we zien hoe de Var vandaag volop op sponsorjacht is.

Blijkbaar geldt het daar niet, maar wel voor het belangrijke project over WO I. De weerslag van de onzekerheid van de beheersovereenkomst is blijkbaar niet altijd even effectief. Minister, door de agendawijziging zal ik u daar pas volgende week een vraag om uitleg kunnen over stellen.

Ook de besparingen zijn voor mijn fractie geen reden om het project zomaar terug te schroeven. Minister, de VRT heeft inderdaad een zware besparingsopdracht en wij steunen u daarin voor wat de uitvoering betreft. Het is slechts op die manier dat we de VRT als openbare omroep opnieuw financieel gezond kunnen maken.

Als ik hoor en lees dat de VRT wel geld over heeft voor het befaamde lot 5 van het voetbalcontract, goed voor bijna 1 miljoen euro, dan is het totaal misplaatst om in het kader van dit project, dat tot de kerntaken van de VRT behoort, besparingen als oorzaak aan te wijzen. Het is treffend wat projectleider Mark De Geest daar zelf over zegt: “Dat hangt voor een stuk af van de budgetten, ja, maar ook van de vraag of men op dit onderwerp wil focussen.” Dat is een straffe uitspraak, zeker in vergelijking met de jacht op lot 5 van het voetbalcontract.

Minister, de herdenking van de Grote Oorlog is van groot maatschappelijk belang. Daar bent u het ongetwijfeld mee eens. In het regeerakkoord staat dat de Vlaamse Regering beleidsoverschrijdende initiatieven zal nemen om die herdenking te ondersteunen. De betrokkenheid van de VRT is daarbij cruciaal. Als de Vlaamse Regering een regeerakkoord maakt en zegt dat ze daar alle mogelijke middelen voor gaat inzetten om over de beleidsdomeinen heen te promoten, dan is het de taak en de informatieve, educatieve, culturele en wetenschappelijke opdracht van de VRT om daar vlot aan mee te werken. Voor mij is het onaanvaardbaar dat de VRT er zich van afmaakt door te stellen dat ze moet besparen.

Dit project draagt niet enkel bij aan het versterken van het collectieve geheugen van een samenleving of tot het optimaliseren van het wetenschappelijk onderzoek, de impact op de internationale uitstraling, het regionale toerisme en de economische ontwikkeling kunnen geenszins worden onderschat.

Minister, heeft de openbare omroep nog steeds dezelfde ambitie om de herdenking van WO I via een crossmediaal project te ontwikkelen? Zijn er oorspronkelijk geplande projecten geschrapt? Waarom wel of niet? Heeft de VRT een specifiek budget begroot om deze projecten te ondersteunen? Wordt dit budget zwaar aangetast door de besparingsopdracht, of is dit een van de zovele foefjes die ze ons probeert wijs te maken? Kunt u dit toelichten?

Wat is uw visie op de rol van de VRT in het kader van de herdenking van de Eerste Wereldoorlog? In de beleidsnota staat te lezen dat ook andere omroepen – niet enkel de nationale, maar ook de regionale omroepen, meer bepaald Focus-WTV die hier een heel belangrijke rol kan spelen – bij de herdenking van WO I zullen worden betrokken. In welke mate is dit reeds gebeurd?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Het probleem bestaat over de partijgrenzen heen en het is al een tijd aan de gang. Vorig jaar was ik per toeval in Diksmuide, waar ik getuige was van opnames van de VRT in de Dodengang, om programma's te maken over 1914-18 en die dan later uit te zenden. Ik praatte met de regisseur en die zei me dat het door onze besparingen kwam dat ze die opnames met een beperkt aantal figuranten en een kleine camera moesten doen.

Ik heb gezegd dat we daar niets mee te maken hebben, dat het een operationele kwestie is. Ik denk dat de VRT geld over had, want ze had pas geboden op de cyclocross in Koksijde. In plaats van drie figuranten, kon die regisseur dan misschien met zes figuranten filmen.

Toen was de sfeer al: we willen wel, maar we kunnen niet meer door een beperking van middelen. Ik had het toen al door en het is bevestigd door het artikel in De Morgen, dat de

grote ambitie van de openbare omroep in verband met de herdenking van WO I getemperd is. Dat stoort mij omdat dergelijke opnames over de kerntaak van de openbare omroep gaan. Het gaat over informatie, duiding, cultuur en educatie van jonge mensen. Net daar bespaart de VRT. Er is geen discussie over dat de VRT daar een voortrekkersrol moet spelen, liefst met anderen, zeker ook met de regionale omroepen zoals Focus-WTV.

Blijkbaar heeft de VRT geld over om te bieden op lot 5, terwijl dat niet nodig is in het kader van het decreet op de vrije nieuwsgaring. Als ze wil, zijn er middelen, maar blijkbaar oordeelt ze dat ze andere prioriteiten moet stellen. Sportrechten zijn decretaal ondergeschikt aan informatie, duiding, cultuur en educatie.

Hoe meer je op tv komt in zulke programma's, hoe sterker de hefboom is voor het cultureel-historische toerisme. Het is ongelukkig wat de openbare omroep doet. Ik betreur dat voor West-Vlaanderen. Ik steun de mensen die daar intern meer aandacht aan geven.

Minister, ik heb een paar concrete vragen.

We weten dat er al enorm veel voorbereidend werk werd afgeleverd inzake projecten over de Grote Oorlog. Waarom lopen de projecten vertraging op? Gaat het puur om besparingen? Welke specifieke projecten zijn het?

Wat was het oorspronkelijke budget van het grootschalige crossmediale project en hoeveel is daar nu van over? Bestaan er afspraken met de private partners voor projecten over de Grote Oorlog? Wat is de stand van zaken? Ze hadden zich geëngageerd om extra middelen vanuit de privésector aan te trekken. Zijn die ook tegengevallen? Is dat de reden? Zijn er onvoldoende overheidsmiddelen om te compenseren?

Gebeurden er reeds financiële afnames van de begroting voor dit project? Zo ja, hoeveel en waarvoor?

De heer Philippe De Coene: Minister, ik wil me namens mijn fractie graag even aansluiten bij de bekommernis van de collega's. Toen ik enige tijd geleden het artikel in de genoemde krant las, was ik een beetje verrast. Ik was in de eerste plaats verrast omdat deze regering een aantal beslissingen heeft genomen bij het begin van de legislatuur. De beslissingen zelf zijn onder meer geënt – want we mogen onze hand niet overspelen – op een resolutie die we tijdens de vorige legislatuur met de toenmalige meerderheid hebben goedgekeurd. Ik meen trouwens dat het een unanieme stemming was. Het betrof een initiatief van de heer Verstreken, mezelf en de heer De Klerck waarin er onder meer voor werd gepleit om in volle snelheid voor de herdenking te gaan. We hebben als parlement geen rechtstreekse opdracht gegeven aan de VRT, want dat is onze taak niet, maar we hebben wel gewezen op het belang van de medewerking van de openbare omroep, onder meer in het kader van het ontsluiten van het archief dat erover bestaat.

Ik was ook om een andere reden verrast. Onlangs hadden we een presentatie door de provincie West-Vlaanderen, want de werkzaamheden worden in West-Vlaanderen gecoördineerd door één welbepaalde gedeputeerde. Namens zijn dienst werd gecommuniceerd wat het programma zou zijn. Het was een 'draft', nog conceptueel, maar toch al heel goed uitgewerkt. Meerdere keren werd gewezen op de medewerking van onder meer de publieke omroep, vandaar mijn verbazing. Ik kan me niet inbeelden dat aan de ene kant de beslissing zou worden genomen, terwijl men er aan de andere kant op het lokale front – om het toepasselijk te zeggen – geen weet van heeft. Men gaat er integendeel van uit dat er een prima samenwerking zal zijn, ook op het audiovisuele vlak en in het bijzonder met de publieke omroep.

Wat is daar nu van aan? Wat zal er reëel al dan niet gepresteerd worden samen met de openbare omroep?

Minister Ingrid Lieten: Voorzitter, dames en heren, de vraag is er gekomen op basis van een krantenartikel waarin staat wat er in de wandelgangen van de VRT te horen zou zijn. Deze

vragen hebben me de kans geboden om eens bij de VRT op te vragen wat de werkelijke stand van zaken is. Ik wil die u graag meedelen.

Het crossmediaal project 2014-2018 is binnen de VRT wel degelijk eind 2007 opgestart. De voorgeschiedenis werd door u geschetst. De VRT heeft het project niet stopgezet en zal het ook niet stopzetten, maar zal er tot en met 2018 verder aan blijven werken. De VRT heeft geen producties rond het WO I-thema geschrapt. In 2007 werd een plan opgesteld met daarin een overzicht van alle mogelijke projecten, zonder evenwel al te beslissen dat al deze projecten ook gerealiseerd zouden worden. Voor de projecten waarvoor een langere voorbereidingstijd is vereist, werden wel al beslissingen genomen, het betreft onder meer een fictiereeks en het registreren van getuigenissen van mensen die al een hoge leeftijd hebben, waardoor dit zo snel mogelijk diende te gebeuren.

Het crossmediaal project omvat de producties in het kader van de herdenking van de Eerste Wereldoorlog in de periode 2014-2018. Het zal blijven lopen tot in 2018. Ik wil duidelijk tegenspreken dat het project op apegapen zou liggen. Ik zal u de stand van zaken geven die ik van de VRT kreeg.

Enkele programma's werden de voorbije jaren al geproduceerd en uitgezonden. Ik verwijs naar de eerste twee documentaires uit de reeks 'Niets is zwart-wit' die op Canvas werden uitgezonden.

Verschillende andere producties zijn ondertussen al opgestart, ofwel omdat men een lange voorbereidingstijd nodig heeft – dit geldt onder meer voor een fictiereeks voor Eén – ofwel omdat kroongetuigen moesten worden geïnterviewd – dat is nodig voor het project 'De allerlaatste getuigen'.

Andere programma's zijn al conceptueel uitgewerkt, maar de VRT zal ze moeten inplannen in de meerjarenplanning om ze ook effectief te realiseren.

De VRT wil ook de mogelijkheid openhouden voor nieuwe projecten die nog worden aangereikt door diverse stakeholders en externe productiehuisen, want die zitten mee in het denkproces. Ook daarom wil de VRT verschillende WO I-projecten en hun precieze timing nog niet bevriezen voor de volledige periode tot en met 2018. Het is dus een 'ongoing' project waar nog nieuwe projecten kunnen worden aan toegevoegd of waarin aan andere de prioriteit kan worden gegeven.

Ik geef u een selectie van het aanbod. In 2009 werden al een aantal dingen uitgezonden rond 11 november. Op tv waren er de rechtstreekse uitzending van de herdenking in Ieper en een aantal speelfilms, namelijk 'The sinking of the Lusitania' en 'A bear named Winnie', documentaires, namelijk 'Parijs 1919' en 'Soldaten van de Groote Oorlog'. Er waren ook interviews in duidingprogramma's: onder meer Robert Fisk werd geïnterviewd in Phara en professor Alex Vanneste in De zevende dag. Op de radio waren er verschillende bijdragen in De ochtend op Radio 1, in Middagpost op Radio 2, in Stories op Radio 1, in Mezzo op Radio 1 en in De tuin van Eden op Klara. Ook online was er een webdossier op www.2014-18.be en dossier 'Cultuur tijdens WO I'.

In 2010, opnieuw rond 11 november, waren er op tv opnieuw een rechtstreekse uitzending van de herdenking in Ieper, speelfilms zoals 'My Boy Jack' en 'Merry Christmas', documentaires 'Niets is zwart-wit', 'Last Day of WW I' van Michael Palin en ook 'Last Voices of WW I'. Op radio was er Wouter Deprez en het 'Elfnovemberarchief', er waren bijdragen in Avondpost, in De kunstkaravaan, Babel en De tuin van Eden. Ook in 2010 was er het webdossier www.2014-18.be en 'De Groote Oorlog' op Cobra.be.

In 2011 zal het aanbod in de lijn liggen van de voorbije jaren. Op tv staan de rechtstreekse uitzending van de herdenking in Ieper en nieuwe, en reeds uitgezonden documentaires, in de reeks 'Niets is zwart-wit' al vast, die zullen er sowieso komen. Daarnaast zal in bestaande

verschillende programma's op radio en tv aandacht worden besteed aan de jaarlijkse herdenkingen naar aanleiding van 11 november.

Na 11 november 2011 zal het aanbod dat de VRT ontwikkelt, nog verder concreet worden bepaald. De projecten die conceptueel zijn ontwikkeld, zullen daarbij aan de basis liggen van de nog te realiseren programma's. De opnames van de fictiereeks zijn gepland vanaf de zomer 2012. De reeks wordt waarschijnlijk geprogrammeerd eind 2013 en begin 2014.

Wat is nu het ambitieniveau van de VRT? Het project werd in 2007 opgestart door een VRT-medewerker die daartoe de specifieke opdracht kreeg van de VRT-directie. Om versneld kennis te verzamelen en het project 'De allerlaatste getuigen' tijdig te realiseren, werden er in 2008 tijdelijk bijkomende medewerkers aangetrokken, in totaal 3,2 voltijds equivalenten. Momenteel is het projectteam opnieuw afgebouwd omdat in de huidige fase de werklast voor de projectleiding verkleind is. De medewerker die het project destijds opstartte, blijft contacten met stakeholders onderhouden en de interne VRT-projecten coördineren. Daarnaast hebben verschillende VRT-medewerkers gewerkt aan de producties die al gerealiseerd zijn. Dat zal ook de komende jaren het geval zijn. Het projectteam zelf was in 2009 gedurende zes maanden ook zelf verantwoordelijk voor de productie van 'De allerlaatste getuigen'. Binnen dit project werden een honderdtal getuigenissen verzameld van 100-plussers over WO I in Vlaanderen. Dat project is nu vergevorderd, vandaar dat men terugvalt op de coördinatie van het project.

De VRT heeft haar ambities voor de komende jaren dus niet teruggeschoefd, dat wil ik uitdrukkelijk zeggen. De effectieve herdenkingen vinden uiteraard plaats binnen vier jaar. Voor de VRT is het daarom nog een beetje te vroeg om nu al te beslissen over wat de omroep concreet zal doen en uitzenden. De inventaris is gemaakt, aan de concepten wordt verder gewerkt, en over de definitieve 'go' wordt ieder jaar beslist en in de meerjarenplanning opgenomen.

De VRT is net met het project op tijd gestart zodat veel voorbereidend werk kon gebeuren, zoals de getuigenissen van de 100-jarigen. Daardoor zal de Vlaamse mediagebruiker ook de komende jaren een specifiek aanbod over WO I krijgen, elke keer rond 11 november.

Ook op het vlak van digitalisering van het beeld- en woordarchief zijn de voorbije jaren veel inspanningen geleverd. Het grootste deel van het beeld- en woordarchief inzake WO I waarvan de VRT rechthouder is, werd gedigitaliseerd.

De VRT heeft geen specifiek budget begroot om haar projecten in het kader van de herdenking van WO I te realiseren. Dat werd ook de voorbije jaren niet gedaan. De VRT begroot wel jaarlijks de verschillende producties die ze het volgende jaar zal maken. Dat wordt mee opgenomen in de totale productieplanning.

De VRT heeft bevestigd, collega's, dat ze haar voortrekkersrol zal blijven spelen de komende jaren. Dat heeft ze de voorbije jaren gedaan en dat zal ze niet lossen. De beslissingen over de realisaties van nieuwe projecten en programma's zal de VRT elk jaar opnieuw nemen, bij het opmaken van de programmaschema's. Daarbij moet ze uiteraard rekening houden met het financieel plan en wat er nog in de beheersovereenkomst komt of wordt gewijzigd. Maar dat laatste kan geen argument zijn om het ambitieniveau te verminderen.

De VRT is vertegenwoordigd in de interdepartementale werkgroep van het projectsecretariaat 'Herdenking 100ste verjaardag van de Grote Oorlog (2014-2018)'. Dat project wordt getrokken en gecoördineerd door het Departement internationaal Vlaanderen (DiV). De VRT maakt deel uit van de coördinatiegroep. De VRT heeft contacten met vrijwel alle belangrijke actoren die in Vlaanderen focussen op de Eerste Wereldoorlog of die dit zullen doen naar aanleiding van de herdenking.

Voor de fictieserie wordt een samenwerkingsverband ontwikkeld met de provincie West-Vlaanderen, Westtoer, het Flanders Fields Museum en het Vlaams Audiovisueel Fonds. De

reeks wordt gemaakt door het externe productiehuis Menuet. Afhankelijk van de nog te realiseren producties is het mogelijk dat de VRT nog met andere organisaties samenwerkingsverbanden aangaat.

Ik ben er zelf zeker geen voorstander van dat het project een lager ambitieniveau zou aannemen. Ik heb begrepen dat de VRT dat ook niet wil. Het is belangrijk dat de openbare omroep voldoende aandacht besteedt aan het in herinnering brengen van WO I, zoals hier door verschillende collega's is benadrukt, zowel vanuit haar informatieve als educatieve rol. De concrete programma's werkt de VRT zelf uit. Dat is de operationele autonomie van de VRT.

Moeten we in het kader daarvan iets speciaals verwachten voor de beheersovereenkomst? Nee, in het kader van de onderhandelingen voor de beheersovereenkomst wordt in grote lijnen gesproken over de missie en de doelstelling van de VRT, maar het is uiteraard aan de VRT zelf om die operationalisering te doen. Niemand stelt de missie en de rol van de VRT in verband met WO I in vraag, ook zij zelf niet.

Het verder uitwerken van het project behoort tot de autonomie van de VRT. De VRT heeft duidelijk aangegeven dat ze hiermee verder gaat. Er is ook al heel veel geïnvesteerd in voorbereidend werk, materiaal verzamelen en digitaliseren, om daarmee veel nuttige en mooie programma's te maken.

Hoe zit het met de andere omroepen? Daar heb ik eigenlijk geen informatie over. Het is wel zo dat er ook voor de andere omroepen steun mogelijk is vanuit het Mediafonds. Daar is uitdrukkelijk een mogelijkheid, niet enkel voor fictiereeksen, maar ook voor documentaires. Zo zouden ze financiering van de overheid kunnen krijgen, indien ze initiatieven willen nemen.

De VRT heeft tot dusver geen andere middelen gekregen van de Vlaamse overheid voor de realisatie van programma's of andere projecten in dit kader. Bij mijn weten zijn er tot nu toe geen andere financieringsbronnen aangesproken dan de gewone dotaties die de VRT daarvoor krijgt.

De heer Stefaan Sintobin: Dank u wel, minister, voor het antwoord. Ik denk dat ik ook namens de collega's mag zeggen dat het een positief antwoord lijkt. Ik onthoud vooral dat de besparingsronde bij de VRT blijkbaar geen impact heeft op dit belangrijke project en dat u het ambitieniveau wilt aanhouden.

Men kan zich vragen stellen bij de beroepsernst van sommige journalisten, als zij dergelijke artikels schrijven, waarin ze ook zogezegd citaten zetten. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

U hebt misschien meer ervaring op dat vlak, mijnheer Decaluwe. Ik kan me enkel baseren op het antwoord van de minister, en dat is positief, daar kunnen we niet omheen.

U zegt, minister, dat men aan de projecten die op stapel staan blijft werken tot 2018. Ik verwijs naar andere omroepen als Focus-WTV. Het is voor diverse actoren die zich bezighouden met dit project van belang om te weten wat de VRT uiteindelijk zal doen, ook qua financiering. Het is nu 2011. Ik weet wel dat het nog drie jaar is voor het begint, maar het is nu dat we op de gaspedaal moeten gaan staan om alles goed voor te bereiden. Alle actoren in dit project hebben nood aan correcte en tijdige informatie, ook over de VRT.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, het is goed dat u ons enigszins geruststelt, maar waakzaamheid blijft geboden. Het zou onvergeeflijk zijn als de VRT zou besparen op een zo belangrijk project als de herdenking van WO I, een episode in onze geschiedenis die onze samenleving heeft getekend en dat vandaag nog doet, zeker in de Westhoek. Dit project is niet enkel belangrijk voor West-Vlaanderen, maar voor heel Vlaanderen en we overdrijven in dit geval niet als we zeggen dat het belangrijk is voor de hele wereld.

Ik hoop dat de openbare omroep deze kans grijpt om aandacht te besteden aan de vredesgedachte, een universele boodschap die nooit genoeg kan worden beklemtoond. Dat past zeker – dat hoeft geen betoog – in de educatieve opdracht van de openbare omroep.

De heer Bart Tommelein: Minister, bedankt voor het antwoord. Ik had helemaal niet verwacht dat u daar negatief tegenover zou staan. Ik had ook verwacht dat u, zoals de meeste collega's, ervoor zou blijven pleiten om volop de kaart te trekken van deze herdenking.

Er zijn toch zaken die zeer raar overkomen in het antwoord van de VRT. Als je een taskforce opstart en die weer afbouwt naarmate het project vordert, is dat geen goed teken. Ik heb ervaring in het bedrijfsleven. Als het een belangrijk project is, wordt die taskforce groter naarmate het vordert.

Als het echt de bedoeling was, gezien de specifieke noden op dat moment, had men daarover intern beter kunnen communiceren. De heer Decaluwe zegt dat hij de journalisten gelooft en niet de politici. 13 procent van de mensen gelooft nog in de politici, 14 procent in de journalisten. Die 1 procent zijn mensen als de heer Decaluwe: de politici die nog in de journalisten geloven. *(Gelach)*

Als men als uitleg geeft dat men had gepland dat men moest afbouwen, had men dat toch deftig kunnen communiceren aan de projectleider. Die mens zit toch niet te zwanzen tegen die journalist. Die weet blijkbaar niet dat het de bedoeling was om zijn groep weer af te bouwen. Ik vind dat raar. Ik blijf daar mijn bedenkingen bij hebben.

Ik verwijs ook naar het budget. Misschien kan ik de VRT eens suggereren om het wereldkampioenschap vogelpik te organiseren, want blijkbaar zijn ze daar goed in. Als de openbare omroep zegt dat er nog geen budget voor is opgemaakt, zelfs geen grootteorde, is men daar toch zeer amateuristisch bezig. Blijkbaar heeft men wel budgetten voor biedingen op lot 5, men denkt zelfs aan het befaamde derde net. Daar is allemaal geld voor. Dan weet men hoeveel het gaat kosten, al heb ik ook daar mijn bedenkingen bij. Voor een groot project als de herdenking van WO I heeft men geen budget.

Kijk, bij mij kan dat er niet in. Een bedrijf of een overheid zonder budgettering is verkeerd bezig. Als ze zo'n project niet correct kunnen budgetteren, verbaast het me niet dat de VRT financieel niet gezond is.

Minister, het staat letterlijk in het akkoord: in het kader van een beleidsoverschrijdend plan zal de Vlaamse Regering initiatieven nemen en ondersteunen die inspelen op de eeuwherdenking van WO I. Conform het regeerakkoord zullen de publieke en andere omroepen hierbij betrokken worden. Er bestaat zoiets als het Mediafonds en andere omroepen zouden daar kunnen van genieten. Ik vind dat de VRT daar trekker moet in zijn. Hij had al veel langer geleden contact moeten leggen met de andere omroepen, en zeker met de West-Vlaamse omroep Focus-WTV die daar een grote rol in speelt. Dat zijn de mensen van ter plaatse die alles veel beter kennen. Samenwerking met de openbare omroep zou perfect mogelijk zijn. Het verbaast me dat daar op twee jaar vóór de herdenking nog altijd geen concrete initiatieven genomen zijn. Minister, er is werk aan de winkel.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Minister, het is een geruststellend antwoord, maar misschien toch niet. We moeten ons baseren op een krantenartikel. U moet voor uw informatie ook naar de VRT stappen. Ofwel geeft die medewerker geen goede informatie aan de betrokken journalist, ofwel geeft de VRT geen goede informatie aan u. Is die medewerker wel geschikt om dergelijk project te leiden? Dat is gewoon een vraag. Het is niet de eerste keer dat een medewerker van de VRT verklaringen aflegt die nadien moeten worden rechtgezet door een perswoordvoerder of via een antwoord van u in het parlement.

Ik verwijs naar Tournée Générale. De uitspraken waren tegenstrijdig. Journalisten van de VRT zeiden: als u niet betaalt, komt u er ook in; de woordvoerder zei: als u niet betaalt, komt

u er niet in. Ik verwijs naar de voetbalcontracten. Toen ging de VRT niet mee bieden, er was geen geld, er werd bespaard. Plots dook ze dan op in lot 5. De geloofwaardigheid van de openbare omroep op het vlak van communicatie is onvoldoende. De VRT kan dat wat bijsturen. Al die incidenten zetten de geloofwaardigheid van de VRT op de helling. We mogen dat niet langer dulden. De VRT moet intern orde op zaken stellen inzake geloofwaardigheid en communicatie.

Ik blijf me afvragen wat het oorspronkelijke budget was voor het grootschalige crossmediale project van vier jaar. Ze weten het niet. Ze gaan dat jaar per jaar bekijken. Wie zo in de bedrijfswereld stapt, zal regelmatig geld te kort hebben. Als ze zelfs niet weten wat ze in totaal voor grootschalige projecten gepland hebben, dan vragen ze om problemen. Er is sprake van enige samenwerking met andere omroepen, dan moeten ze weten wat ze nodig hebben. Ze weten dat totaal niet, ik vind dat merkwaardig.

Ik heb nog een suggestie voor u, minister. U kent de stand van zaken van de andere omroepen niet, ik ook niet. Het regeerakkoord bevat een niet-onbelangrijke paragraaf over samenwerking met andere omroepen. Dat moet niet per se een samenwerking zijn tussen de VRT en een regionale omroep of tussen vtm en de VRT. Het zou misschien wel goed zijn dat u het initiatief nam om de omroepen rond de tafel te brengen. U zou de mogelijkheden en de stand van zaken kunnen bespreken. Dat is niet onbelangrijk in dit project. We zouden dat effectief moeten kunnen maximaliseren. De media-aandacht zou ook een grote impact hebben op het toerisme in West-Vlaanderen en de Westhoek. Kunt u eens met alle actoren samen gaan zitten? Kunt u hen helpen om de nodige ondersteuning te krijgen van bepaalde fondsen zodat ze volop voor het project '100 jaar Groote Oorlog' kunnen gaan?

De heer Philippe De Coene: Ofwel was het een kwakkel, en dan hebt u het rechtgezet. Ofwel was het geen kwakkel, en dan hebt u het ook rechtgezet.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Collega's, zoals ik het begrepen heb, gaat het project '100 jaar Groote Oorlog' verder dan de VRT. De projectstructuur wordt getrokken door het Departement internationaal Vlaanderen. Men probeert alle partners – uit de media en andere – die iets kunnen bijdragen, samen te brengen.

Mijnheer Decaluwe, ik zal ingaan op uw suggestie. Ik zal navraag doen bij het departement en het projectsecretariaat of zij weten wat de andere zenders doen. Als zij het niet weten, zal ik een initiatief nemen om iedereen samen te brengen en de informatie uit te wisselen.

Dit gaat over een langdurend project. Het is gestart in 2007 en loopt tot 2018. In 2007 werd er een programma opgesteld, een inventaris van alle mogelijke activiteiten. 'Au fur et à mesure' is er jaarlijks bij de opmaak van de programmaschema's en van de producties bekeken wat men zou doen en wat niet. Natuurlijk zitten de kosten dikwijls inbegrepen in de gewone programmatie. Als een lopend programma aandacht besteedt aan de herdenking, dan brengt dat niet meteen meerkosten mee. Het is alleen een kwestie van inhoudelijke keuzes te maken over de verwerking van het thema. Specifieke documentaires of fictiereeksen krijgen uiteraard wel een apart budget. Als u dat wilt kennen, zal ik de cijfers opvragen en u daarover rapporteren. Daarmee wil ik de situatie wat nuanceren. Er zijn veel ideeën. Jaarlijks wordt er gekozen wat men gaat doen. Die initiatieven worden opgenomen in de totaliteit van de programmering en financiering.

Het programmasecretariaat van de VRT moet vooral coördineren. De programma's worden gemaakt in de verschillende operationele eenheden zoals dat nu al voor alle andere programma's het geval is. Eén functie moet coördineren. Die functie is tijdelijk bijgestaan door een aantal mensen met een zeer specifieke opdracht, namelijk de getuigenissen opnemen van mensen van boven de 100. Die getuigenissen zijn onderhand bijna allemaal opgenomen. Het is ook logisch dat de mensen die deze opdracht hebben uitgevoerd, daarna elders bij de VRT zijn ingezet. Wordt het programmasecretariaat daarmee afgebouwd? Ik denk het niet.

Nu moet het secretariaat verder werken aan zijn coördinatieopdracht. Daar is niet op ingekort, zo begrijp ik het.

We moeten daar niet zo negatief over zijn. Ik heb heel goed begrepen dat we het er allemaal over eens zijn dat het een zeer belangrijke herdenking is. We zullen blijven vragen aan de VRT dat de ambities niet naar beneden worden bijgesteld, integendeel. Ik zal vragen om te zoeken naar samenwerking met andere zenders. Ik heb de suggestie van Focus-WTV gehoord. Ik heb ook de suggestie van de heer Vandaele opgepikt om de vredesgedachte mee te nemen.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Voorzitter, ik kan me inderdaad alleen maar baseren op het krantenartikel en op het antwoord. Tot nader order geloof ik u, minister. Ik ben daar misschien naïef in. Uit de reacties hier blijkt in elk geval dat we dit dossier verder zullen opvolgen.

Mocht het niet waar zijn wat u hier vertelt, dan praten we hier opnieuw over samenwerking met andere zenders. De heer Wienen zegt me dat dat toch een thema was op de tweede Staten-Generaal van de Media. U kunt hier een initiatief nemen en zelfs een voortrekkersrol spelen om er ook de andere omroepen, niet alleen de regionale, bij te betrekken.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, er is nog geen reden tot paniek. Er is nog tijd om bij te sturen als dat nodig is. Als u ziet dat het nodig is om bij te sturen vanuit de Vlaamse Regering, doe dat dan in elk geval.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Ik wil nog even terugkomen op het secretariaat en het budget. Het kan zijn dat dat allemaal de bedoeling was, maar dan moet men daar met de projectleider op een ernstige manier over communiceren. Die persoon weet blijkbaar niet dat dat zo bepaald was. Zo lees ik het toch in de krant. Er wordt gesproken over een bepaald budget dat nu niet meer vastligt. Dus had men blijkbaar wel de bedoeling om er een budget van te maken. Als men een projectleider heeft, moet die wel op de hoogte worden gesteld. Anders staat hij daar te blinken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■